

Преюдициално запитване, отправено от Corte d'appello di Roma (Италия) на 12 септември 2008 г. — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Daniela Lotti и Clara Matteucci

(Дело C-396/08)

(2008/C 327/14)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Corte d'appello di Roma

Страни в главното производство

Ищец: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Ответници: Daniela Lotti и Clara Matteucci

Преюдициални въпроси

- 1) Дали италианското законодателство (член 7, параграф 1 от Закон 638/83), което води до това да не се отчитат като продължителност на вноските, обуславящи придобиването на право на пенсия, периодите, през които не е извършвана работа в рамките на вертикално правоотношение при непълно работно време, се намира в съответствие с Директива 97/81/ЕО ⁽¹⁾ и по-специално с клауза 4 [от приложеното към нея Рамково споразумение] относно принципа на недопускане на дискриминация?
- 2) Дали посоченото национално законодателство се намира в съответствие с директивата и по-специално с клауза 1 [от приложеното към нея Рамково споразумение] — където се предвижда, че националното законодателство трябва да улесни развитието на работата при непълно работно време, и с клаузи 4 и 5 [от посоченото Рамково споразумение] — възлагащи на държавите-членки да отстранят пречките от правно или административно естество, които могат да ограничат възможностите за работа при непълно работно време, тъй като е несъмнено, че липсата на отчитане за пенсионни цели на седмиците, през които не е работено, представлява съществена пречка пред избора на работа при непълно работно време във форма от вертикален тип?
- 3) Дали клауза 4 [от посоченото Рамково споразумение] относно принципа на недопускане на дискриминация може да се разпростре и към областта на различните типове договори за работа при непълно работно време, тъй като в случай на хоризонтална работа при непълно работно време, за равен брой изработени и заплатени часове през календарната година, въз основа на националното законодателство се отчитат всички седмици от календарната година, за разлика от случая при вертикалното непълно работно време?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКР) — Приложение: Рамково споразумение за работа при непълно работно време (ОВ L 14, 20.1.1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

Иск, предявен на 17 септември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия

(Дело C-401/08)

(2008/C 327/15)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: B. Schima и A. Sipos)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

- 1. Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година ⁽¹⁾ относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, доколкото компетентните австрийски власти не са съставили планове за извънредни ситуации извън предприятията за всички предприятия, за които се прилага член 9 от тази директива.
- 2. Република Австрия следва да се осъди да заплати разностите по производството.

Правни основания и основни доводи

Ищецът твърди, че член 11, параграф 1, буква в) от Директива 96/82/ЕО изисквал от държавите-членки да гарантират за всички предприятия, за които се прилага член 9 от тази директива, че определените за тази цел органи ще съставят план за извънредни ситуации извън предприятието относно мерките, които се вземат извън него. Според него тези планове за извънредни ситуации извън предприятието трябва да съдържат не само информация относно предпазните мерки, които следвало да се вземат на обекта и извън обекта, но и да информират обществеността относно аварията и съответното поведение в случай на такава. Освен това плановете за извънредни ситуации трябва да съдържат по-конкретно информация относно спасителните служби на другите държави-членки в случай на голяма авария с възможни трансгранични последици.

Според ищеца с настоящия иск се цели да се установи, че като не е съставила планове за извънредни ситуации извън предприятията за всички предприятия, за които се прилага член 9 от тази директива, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от Директива 96/82/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 10, 14.1.1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8.